

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกคือราชาโยคีที่แท้จริง ลูกเรียกว่าเป็นราชาโยคีด้วยเช่นกัน ราชาโยคีหมายถึงผู้ที่บริสุทธิ์

คำถาม: เมื่อไรที่ลูก ๆ จะสามารถนำผู้คนออกจากทรายดุดของราวันได้?

คำตอบ: เมื่อลูกเองนั้นได้ออกมาจากทรายดุดนั้น สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ได้ออกมาจากทรายดุดก็คือพวกเขาเป็นอิสระจากความอยาก ความปรารถนาทั้งหมด นอกจากพอแล้วไม่มีความคิดอื่นใดเลย ไม่ควรจะมีความละโมภสำหรับเสื้อผ้าที่ดีหรืออาหารที่ดี ๆ ใด ลูกมีความเรียบง่ายอย่างสมบูรณ์ ลูกนั้นแม้กระทั่งลิมร่างของลูกเอง “ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน ฉันคือดวงวิญญาณ” เพียงลูก ๆ ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นเท่านั้นที่สามารถนำผู้คนออกจากทรายดุดของราวันได้

เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด

โอมซานติ บางครั้งเมื่อได้มีการเปิดเพลงก็มีการถามความหมายกับลูก ๆ ด้วย เวลานี้บอกพ่อไว้ว่าตั้งแต่เมื่อไรที่ลูกได้ลืมหินทางนั้น? (บ้างก็บอกว่าตั้งแต่ยุคทองแดงและบ้างก็บอกว่าตั้งแต่ยุคทอง) ผู้ที่พูดว่าพวกเขาได้ลืมหินทางนั้นมาตั้งแต่ยุคทองแดงนั้นผิด ลูกได้ลืมหินทางนั้นมาตั้งแต่ยุคทอง เป็นเวลาที่ลูกได้พบกับผู้เดียวที่สามารถชี้หนทางแก่ลูก ในยุคทองลูกไม่รู้จักผู้เดียวที่สามารถชี้หนทางแก่ลูก ไม่มีใครที่นั่นรู้จักพ่อเลย นั่นคือพวกเขาได้ลืมหินทางไปแล้ว แม้กระทั่งการลืมหินทางกำหนดไว้ในละคร ดังนั้นเวลานี้ท่านได้มาแล้วเพื่อชี้หนทางแก่ลูก พวกเขาพูดว่าพระเจ้าได้โปรดชี้หนทางแก่เราเถิด พวกเขาได้ลืมหินทางไปแล้วตั้งแต่ยุคทอง บาบากล่าวคำถามเหล่านี้แก่ลูกเพื่อให้ลูกใช้สติปัญญาของลูก ความรู้ขั้นพิเศษสุด เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อบอกลูกเป็นการส่วนตัวด้วยตนเอง เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้นจริง ๆ แม้แต่ผู้คนในหนทางบักติกก็เชื่อในสิ่งนี้ โลกที่บริสุทธิ์คือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีดินแดนแห่งความสุขและดินแดนของความทุกข์อย่างละครึ่งหนึ่งของวงจร ลูก ๆ รู้สิ่งนี้อย่างดีมาก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก และเหตุนี้เองทุกคนจึงเรียกหาท่านเช่นพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ลืมหินทางที่แท้จริงและท่านมาอย่างไร เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้วเมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพอย่างแท้จริง มีชีวิตใหม่ที่ไม่มียกลีลาในยุคทอง แต่ใครที่จะสามารถบอกได้ว่าการตกต่ำเกิดขึ้นได้อย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาแล้วอธิบายแก่ลูกว่าลูกได้อยู่ในการตกต่ำตั้งแต่ยุคทองแดงและเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา ลูกเข้าใจว่าไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อมาทุกวงจร พ่อที่ไม่มียถวนเวลานี้กำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณของตนเอง ไม่มีใครสามารถบอกลูกว่าบทบาททั้งหมดนี้ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณอย่างไร พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขานั้นได้กลายเป็นเช่นนั้นหลายต่อหลายครั้งและได้เล่นบทบาทนั้นแล้ว พวกเขาไม่รู้จักระยะเวลาเลย แม้ว่าพวกเขาพูดถึงหลายแสนปี สิ่งนี้ยังคงเป็นละคร อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็พูดว่าละครซ้ำรอย เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ๆ เป็นการส่วนตัว ท่านพูดกับลูกผ่านปากนี้ ลูกรู้ว่าชีพบบาได้ทำให้ลูกเป็นของท่านและท่านได้ทำให้ลูกเป็นบราห์มินผ่านบราห์มา ผู้นี้คือลูกของชีพบบาและเป็นภรรยาของท่านด้วยเช่นกัน มองดูว่าได้มีการดูแลลูก ๆ มากเพียงไร เนื่องจากผู้นี้เป็นชาย จึงได้มีการทำให้สรีระกลายเป็นผู้ช่วยที่จะดูแลลูก ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ สิ่งนี้เป็นไปในทางปฏิบัติ เพียงพ่อเท่านั้นที่ได้สอนราชาโยคะและผู้ที่ได้รับการสอนราชาโยคะได้กลายเป็นราชา และได้ใช้ 84 ชาติเกิด หลายต่อหลายคนก็ศึกษาคัมภีร์ไบเบิล กุราน พระเวทย์และคัมภีร์ต่าง ๆ แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกไม่ใช่โยคีที่มีโยคะกับวัตถุ ลูกมีโยคะกับพ่อ นั่นคือลูกจดจำพ่อ เวลานี้ลูกคือราชาโยคี ลูกคือราชาโยคีนั่นคือโยคีราช(สมญาของโยคีที่ยิ่งใหญ่) ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นก็เรียกว่าเป็นโยคี ลูกได้กลายเป็นโยคีเพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ ก่อนอื่นใดพ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์! ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าเป็นโยคี ลูกทั้งหมดคือราชาโยคี สิ่งนี้อ้างอิงถึงลูก ๆ บราห์มินผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ได้มีการสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นลูกคือนักเรียน นักเรียนนั้นจะเคยลืมหินทางของเขาไหม? ลูกรู้ว่าชีพบบากำลังสอนลูก อย่างไรก็ตาม ทั้งที่เป็นเช่นนั้น มายาก็ทำให้ลูกลืมหิน ลูกลืมหินที่สอนลูกเพียงเมื่อลูกเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกเท่านั้นที่จะสามารถมีความซาบซึ้งนั้น นักเรียนที่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็นข้าราชการอินเดีย นั้นมีความซาบซึ้งอย่างมาก! ลูก ๆ กำลังศึกษาการศึกษาของราชาโยคะสำหรับ 21 ชาติเกิด แม้กระทั่งภายหลัง(ในยุคทอง)ลูกก็ต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกจะได้รับการศึกษาเช่นเจ้าชายและเรียนรู้ภาษา ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกได้ลืมหินทางนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นยุคทอง และแล้วลูกก็ลงมาหนึ่งชั้นทุกชาติเกิด เวลานี้ลูกจดจำทุกสิ่งว่าลูกนั้นได้เต้าขึ้นไปอย่างไรและลูกตกต่ำลงมาอย่างไรให้จดจำมันได้อย่างดี พวกเราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดแล้ว และเวลานี้พวกเราต้องกลับบ้านและดังนั้นจึงมีความสุข นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยจากการเล่นบทบาทของเขาและดังนั้นจึงพูดว่า: บาบาชี้หนทางแก่ฉันเถิดเพื่อที่ฉันจะสามารถพักและได้รับความสงบและความสุข! เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุขลูกก็มีทั้งความสุขและสงบที่นั่น ไม่มีความปั่นป่วนใด ๆ ที่นั่น ดวงวิญญาณนั้นมีความสุข มีสถานที่สองแห่งสำหรับความสงบ ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีความไม่สงบในดินแดนของความทุกข์ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกรู้ว่าบาบากำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่ต้องบอกลูก ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก

และเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกมีความสุขนี้ ไม่มีความสุขใดในการได้รับเพียงความสงบ พวกเรามีความพอใจว่าเรามีความสุขด้วย ลูกรู้ว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำพอ บ้างก็ร้องขอความสงบของจิตใจ เป็นสิ่งผิดที่ใช้คำพูดเหล่านี้ ไม่เลย พวกเราจดจำพอเพื่อที่บาปของเราจะได้รับการปลดปล่อย จิตใจไม่สามารถคงอยู่ในความสงบได้ ไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ทำกรรม มีการตระหนักรู้ นั่น ลูกกำลังได้รับมรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขจากพอ ดังนั้นควรจะมีสุขนั้น นี่ คือดินแดนของความทุกข์ ไม่สามารถมีความสุขได้ที่นี่ ผู้คนได้ลิ้มดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขไปแล้ว ผู้ที่มีเงินทองมากมายก็เชื่อว่าพวกเขามีความสุข ชนยาสซีก็ทิ้งบ้านของเขาและไปอยู่ป่า ไม่มีความปั่นป่วนใดๆที่นั่นและดังนั้นพวกเขาจึงมีความสุข อย่างไรก็ตามเป็นเพียงช่วงระยะเวลาอันสั้นเท่านั้น เมื่อลูกมันคงในความสงบซึ่งเป็นศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณของลูก ลูกอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบ ที่นี้ลูกก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์ ลูกต้องเล่นบทบาท ลูกมาที่นี่เพื่อทำกรรม แน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องเข้ามาสู่การกระทำ ลูกๆ เข้าใจว่าพอที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้คำอธิบายนี้ พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนพูดว่า: เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ และพอของลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงพระเจ้า ดวงวิญญาณเรียกหาท่าน พ่อ นั่นคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดสำหรับทั้งหมด พอพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้กลับมาฉันมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม อัลลอยที่ปะปนอยู่ในลูกมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรจะถูกจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้น ลูกต้องกลายเป็นทองแท้ อัลลอยถูกปะปนในทองแท้และแล้วก็ได้มีการทำเครื่องประดับจากทองนั้น ดั้งเดิมแล้วลูกเคยเป็นทองแท้และแล้วอัลลอยปะปนลงเข้าไปในลูก เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นได้เล่นบทบาทของลูกแล้ว เวลานี้พวกเรากำลังจะไปยังบ้านพ่อแม่ของเรา เมื่อลูกกลับไปยังบ้านพ่อแม่ของลูกจากต่างแดนก็จะมีสุข ลูกเองก็มีความสุข เพราะลูกรู้ว่าบาปได้นำเอาสวรรค์มาให้เพื่อลูก ของขวัญจากพอที่ไม่มีขีดจำกัดคืออาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งหมายถึงการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึด ชนยาสซีก็ชอบของขวัญของการหลุดพ้น เมื่อใครบางคนตาย เขาก็ยังพูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ชนยาสซีพูดว่าแสงได้หลอมรวมไปในแสงที่ซึ่งทุกคนนั้นจะถูกหลอมรวมกัน อย่างไรก็ตามนั่นคือสถานที่อยู่อาศัยที่ซึ่งพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ไม่มีแสงหรือไฟที่ซึ่งทุกคนนั้นจะสามารถหลอมรวมไปได้ ธาตุบราห์มคือธาตุที่ยิ่งใหญ่ที่ทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พ่ออาศัยอยู่ที่นั่นด้วย ท่านเองเป็นเพียงจุดด้วย หากใครจะได้มีมิติของจุดเขาก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ลูกๆ มากมายก็พูดว่าบาปมีความยากลำบากในการอยู่ในการจดจำระลึกถึง เราจะสามารถจดจำจุดได้อย่างไร พวกเราเคยจดจำรูปขนาดใหญ่ของลิงกัมมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกไม่สามารถกราบไหว้บูชาจุด ลูกจะสร้างวัดให้แก่จุดได้อย่างไร จุดนั้นไม่สามารถแม้กระทั่งเป็นที่มองเห็นได้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้สร้างชีวลิงกัมขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามชาลิแกรมเล็ก ๆ มากมายที่เป็นตัวแทนของดวงวิญญาณก็ถูกทำขึ้น ได้มีการทำ ชาลิแกรมเป็นรูปไข่ บ้างก็ถามว่าเหตุใดจึงไม่มีการบอกพวกเขามาก่อนหน้านั้นว่าพระเจ้าเป็นจุด พ่อพูดว่า: ไม่ได้เป็นบทบาทที่จะบอกสิ่งนี้แก่ลูกในเวลานั้น เหตุใดลูกจึงไม่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะเป็นข้าราชการอินเดียในตอนเริ่มต้นเล่า มีกฎเกี่ยวกับการศึกษาด้วยเช่นกัน หากใครบางคนถามคำถามเช่นนั้นลูกก็สามารถบอกพวกเขา โอเค เราจะถามบาปหรือเราจะเขียนไปหาครูอาวูโสและถามเธอ หากบาปต้องการที่จะบอกลูก บาปก็คงได้ทำเช่นนั้นแล้ว ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะพูดว่าลูกจะเข้าใจเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ท่านจะไม่บอกทุกสิ่งแก่ลูกในเวลาเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่ พ่อแห่งที่นี้แล้วบอกลูกถึงสาระของสิ่งที่อยู่ในพระเวทและคัมภีร์ สิ่งเหล่านั้นก็ถูกกำหนดไว้ในหนทางบัดดีด้วย กระนั้นก็ตามลูกก็จะต้องศึกษาเล่าเรียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้ง ก็จะต้องมีการเล่นบทบาทบัดดี มีการเล่นบทบาทของการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ตั้งแต่ยุคทองแดงด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พวกเขาพูดว่าพวกเขาได้ติดกับอยู่ในปลักของบัดดี ภายนอกก็มีความงามมากมาย พวกเขาได้ให้ตัวอย่างของภาพลวงตา(mirage) บัคตินั้นมีแรงดึงดูดมากมาย บาปพูดว่านั่นก็เป็นเหมือนกับภาพลวงตา พวกเขาติดกับอยู่ในปลัก และแล้วก็เป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะออกมา พวกเขาได้ติดกับในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง พวกเขาไปเพื่อจะนำผู้อื่นออกมา แต่แล้วพวกเขาก็ติดกับเสียเอง หลายต่อหลายคนได้ติดกับในวิธีนี้ มีผู้ที่เคยตะลึงงันหลังจากได้ยินความรู้นี้ พวกเขาเริ่มฟังความรู้ ถ้ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นและนำผู้อื่นออกมาจากทรายูด อย่างไรก็ตามและแล้วขณะที่กำลังเคลื่อนไป พวกเขาเองนั้นก็ติดกับ พวกเขาเคยเป็นลูกๆชั้นหนึ่งที่ดีมาก! และแล้วก็เป็นเรื่องยากมากที่จะช่วยพวกเขาออกมา เมื่อพวกเขาเริ่มพอ ก็ต้องใช้ความเพียรพยายามมากมายที่จะนำพวกเขาออกมาจากปลัก ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขามากเพียงไรก็ตามก็จะไม่เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาวเวลานี้ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกนั้นได้ออกมาจากทรายูดของมายาราวินมากเพียงไร ยิ่งลูกออกมาไกลเพียงไรลูกก็มีความสุขมากขึ้นเท่านั้น ผู้ที่ได้ออกมาจากสิ่งนั้นเองก็จะมีพลังที่จะนำผู้อื่นออกมาด้วย บ้างก็ฉลาดอย่างยิ่ง ในขณะที่ผู้อื่นนั้นก็อ่อนแอในการยิงลูกธนู มีตัวอย่างของบิล(ชาวบ้าน) และอรชุน อรชุนคือใครบางคนที่อยู่กับกูรูของเขา อรชุนไม่ได้มีเพียงแค่นั้นเดียว เป็นผู้ที่เป็นของพ่อและอยู่กับพ่อเรียกได้ว่าเป็นอรชุน มีการแข่งขันระหว่างผู้ที่อยู่กับพ่อและผู้ที่อยู่ภายนอก บิลนั้นก็คือใครบางคนที่อยู่ข้างนอกและเขาก็ไปล่าหน้า ตัวอย่างของเพียงหนึ่งได้มีการให้ไว้แต่อ้างอิงถึงผู้คนมากมาย ลูกธนูก็คือความรู้นี้ ลูกแต่ละคนสามารถ

เข้าใจด้วยตนเองว่าลูกจดจำพอมากเพียงไร ลูกมีการจดจำใครอื่นอยู่ด้วยหรือไม่ ลูกไม่ได้มีความละโมภที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่ดีหรือรับประทานอาหารที่ดีใหม่ หากลูกสวมใส่สิ่งดีๆ ที่นี้ สิ่งเหล่านั้นก็จะลดลงไปที่นั่น พวกเราต้องอยู่อย่างเรียบง่ายที่นี่ พ่อพูดว่า: ลูกต้องแม้กระทั่งลิ้มร่างของลูก นี่คือการเก่าที่ทาโมประธาน ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก อยู่อย่างไม่รู้ต่อความรู้ของความอยากปรารถนาทั้งหมด พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่สวมใส่เครื่องประดับใดที่นี่ เหตุใดท่านจึงพูดเช่นนั้น มีเหตุผลมากมายสำหรับสิ่งนี้ หากเครื่องประดับของลูกหายไป ผู้คนก็จะพูดว่า ลูกได้ให้สิ่งนั้นแก่บี.เค. และสิ่งที่สองแม้กระทั่งขโมยก็สามารถจะขโมยไปจากลูก ขณะที่ลูกกำลังเดินทางไปทั่ว ทุกวันนี้มีผู้หญิงมากมายที่ขโมย แม้กระทั่งผู้หญิงก็เริ่มที่จะรูดปล้น มองดูสภาวะของโลกว่าเป็นอะไร ลูกรู้ว่าโลกนี้เป็นเหมือนกับโรงคั่วประเพณีอย่างแท้จริง เรากำลังนั่งที่นี้กับชีบบาบาในวัดของชีวา ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นรูปของความปิติ มีค่ายก่งของดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่าฉันได้กลายเป็นประธานาธิบดี ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้หนึ่ง และลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า:ฉันคือบราห์มิน ฉันกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันจากบาบา คงอยู่ในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม นี่คือนั่นผู้หนึ่งของฉัน นี่เป็นของฉัน! ลูกจดจำทั้งหมดนั้น แต่ลูกคิดว่าลูกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน สำนักทั้งหมดของ “ของฉัน” ต้องถูกขจัดออกไปที่นี่ ฉันเป็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณของผู้ที่รู้สิ่งนี้ พ่อกำลังอธิบายและฉันกำลังฟัง ฉันได้ยินท่านก่อนใครอื่น ถึงแม้ว่าฉันสามารถถ่ายทอดสิ่งนี้ได้ด้วยเช่นกัน แต่เพราะเพื่อคุณประโยชน์ของลูกๆ ที่ฉัน (บราห์มา)พูดว่า: พิจารณาเสมอว่าเป็นชีบบาบาผู้ที่กำลังอธิบาย เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อ (บราห์มา)ก็กำลังทำในสิ่งที่ลูกกำลังทำอยู่ด้วย ไม่อย่างนั้นแล้วพ่อจะได้รับอันดับหนึ่งด้วยวิธีอื่นใดเล่า? อย่างไรก็ตามท่าน(บราห์มา)เฝ้าแต่อยู่อย่างแผ่ตัว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สละละทิ้งสำนักของ “ของฉัน” ทั้งหมด และพิจารณาตัวเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เพียรพยายามที่จะอยู่ในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ อยู่ในความเรียบง่ายที่สมบูรณ์ที่นี่ กลับมาไว้เพียงสาอย่างสมบูรณ์ต่อความอยากความปรารถนาใดๆ ที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่ดีหรือรับประทานอาหารที่ดี
2. ขณะที่เล่นบทบาทของลูกและมีการกระทำ อยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้

พร: ขอให้ลูกฝึกฝนการมีสภาพอะแควและด้วยวิธีนั้นเผชิญกับสถานการณ์ที่ปั่นป่วนทั้งหมดด้วยสภาพดั้งเดิมของลูก เมื่อลูกได้พัฒนานิสัยของการฝึกฝนสภาพอะแควแล้ว ลูกจะสามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่ปั่นป่วนทั้งหมดด้วยสภาพดั้งเดิมของลูก และนิสัยนี้จะปกป้องลูกจากการที่ต้องไปศาล ดังนั้นเมื่อลูกทำการฝึกฝนนี้อย่างเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาตินิสัยของลูก และแล้วภัยพิบัติทางธรรมชาติจะเกิดขึ้นเพราะเมื่อผู้ที่เผชิญทุกสิ่งสร้างสมพลังของการเอาชนะสถานการณ์ที่ปั่นป่วนด้วยสภาพดั้งเดิมของพวกเขา ม่านจะเปิด สำหรับสิ่งนี้ ขอให้มีการวางเฉยอย่างสมบูรณ์ในนิสัยเก่า สันสการ์เก่า และสถานการณ์เก่า

คติพจน์: พิจารณาตัวลูกเองเป็นเครื่องมือผู้ที่เป็นคาร์เนฮาร์(ผู้ที่ทำ) และลูกจะไม่สัมผัสกับความเหน็ดเหนื่อยจากการกระทำใดๆ

*** โอม ซานติ ***